

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 sierpnia 1948 r.

o właściwości władz, powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy, jako też o sposobie poszukiwań.

Na podstawie art. 66 prawa rzeczowego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 319) zarządzam, co następuje:

I. Rzeczy znalezione w ogólności.

§ 1. Władzami powołanymi w myśl art. 64 § 1 i art. 65 § 1 prawa rzeczowego do przechowywania rzeczy znalezionych oraz do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy są zarządy gmin.

§ 2. Do czynności wymienionych w § 1 właściwy jest zarząd gminy, na obszarze której rzecz została znaleziona.

§ 3. Jeżeli zarząd gminy, który otrzymał doniesienie o znalezieniu rzeczy, stwierdzi swoją niewłaściwość, prześle doniesienie właściwemu zarządowi. Jeżeli przyjął rzecz na przechowanie, prześle również tę rzecz, chyba że przesłanie pociągnęłoby za sobą nadmierne koszty. W przypadku takim zarząd gminy powinien zatrzymać rzecz i doniesienie celem dalszego załatwienia sprawy, a zawiadomić tylko właściwy zarząd gminy o znalezieniu.

§ 4. Zarząd gminy, który otrzyma doniesienie o znalezieniu, powinien bez względu na wartość rzeczy zażądać od znalazcy podania okoliczności, które mogą przyczynić się do odszukania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, zwłaszcza okoliczności dotyczących czasu i miejsca znalezienia.

Zarząd gminy wyda znalazcy potwierdzenie odbioru.

§ 5. Zarząd gminy może odmówić przyjęcia znalezionej rzeczy, jeżeli jej wartość nie przekracza kwoty 500 zł.

§ 6. Zarząd gminy zażąda oddania mu rzeczy znalezionej na przechowanie, jeżeli z okoliczności wynika, że w razie pozostawienia u znalazcy rzecz byłaby narażona na szczególne niebezpieczeństwo utraty lub pogorszenia.

§ 7. Jeżeli rzecz przyjęta na przechowanie ulega szybkiemu zepsuciu lub wymaga nadmiernych kosztów przechowania, zarząd gminy winien ją sprzedać. Cena sprzedaży wchodzi w miejsce rzeczy znalezionej.

§ 8. Duże sumy pieniężne oraz przedmioty szczególnie cenne powinny być złożone przez zarząd gminy do depozytu sądowego lub na zachowanie, jeżeli gmina nie posiada urządzeń, które by mogły zapewnić należyte bezpieczeństwo.

§ 9. Zarząd gminy może użytkować sumy przyjęte lub uzyskane ze sprzedaży.

§ 10. Zarząd gminy prowadzi według wzoru dołączonego do niniejszego rozporządzenia wykaz rzeczy, które znaleziono na obszarze gminy. Zarząd gminy może zarządzić wpisywanie do wykazu istotnych okoliczności dotyczących rzeczy znalezionej.

Pisma dotyczące rzeczy znalezionej należy zaopatrzyć w numer, pod którym rzecz została wciągnięta do wykazu i przechowywać w kolejności numerów.

Rzeczy przechowywane powinny nosić również numer wykazu.

§ 11. Zarząd gminy wywiesi w urzędzie gminnym na przeciąg co najmniej 6 tygodni wyciąg z wykazu z oznaczeniem rzeczy znalezionej.

Jeżeli wartość rzeczy przewyższa sumę 5.000 zł, wyciąg z wykazu powinien być nadto ogłoszony w sposób w danej miejscowości przyjęty, a według uznania gminy także obwieszczony w dzienniku, przeznaczonym do ogłoszeń urzędu gminnego lub w innych jeszcze dziennikach, zwłaszcza gdy chodzi o rzecz szczególnej wartości.

W przypadku przyjęcia rzeczy na przechowanie przez niewłaściwy zarząd gminy i nie przesłania jej do zarządu właściwego należy zwrócić się także o wywieszenie i o ogłoszenie wyciągu z wykazu do właściwego zarządu gminy.

Zarząd gminy powinien przeprowadzić także inne poszukiwania, jeżeli to jest potrzebne ze względu na właściwości rzeczy i jej cechy oraz okoliczności, w których została znaleziona.

§ 12. Zarząd gminy obowiązany jest udzielać wszystkich potrzebnych wyjaśnień osobom, które zgłaszają prawa do rzeczy znalezionych.

§ 13. Rzecz albo sumę przyjętą lub cenę uzyskaną ze sprzedaży rzeczy należy wydać:

- 1) osobie, która rzecz zgubiła, właścicielowi lub innej osobie uprawnionej do odbioru, jeżeli znalazca oświadczył zgodę na wydanie,
- 2) znalazcy, który uczynił zadość swym obowiązkom, z upływem trzech lat od daty znalezienia, jeżeli w trzechletnim terminie nikt nie zgłosił praw do znalezionej rzeczy albo jeżeli ten, kto je zgłosił, zgodził się na wydanie rzeczy.

§ 14. Zgodę wymienioną w § 13 w pkt 1 i 2 zastępuje wyrok prawomocny.

Jeżeli żądający wydania wniósł pozew lub jeżeli w przeciągu miesiąca od dnia, w którym zarząd gminy odmówił wydania dla braku zgody, żądający wydania nie przedstawił dowodu o wytoczeniu powództwa, zarząd gminy może złożyć znalezionej rzecz lub sumę albo cenę uzyskaną ze sprzedaży w sądzie do depozytu lub na zachowanie.

§ 15. Jeżeli w ciągu trzech lat po otrzymaniu doniesienia o znalezieniu zarząd gminy nie może wydać rzeczy dlatego, że uprawniony do odbioru lub znalazca mimo wezwania jej nie odbiera albo że miejsce pobytu ich jest nieznane, zarząd gminy może rzecz sprzedać.

§ 16. Zarząd gminy złoży do depozytu sądowego sumy przyjęte na przechowanie lub uzyskane ze sprzedaży, jeżeli nie może wypłacić ich w czasie i z przyczyn podanych w paragrafie poprzedzającym.

§ 17. Koszty przechowania i sprzedaży rzeczy, jej utrzymania w należytym stanie oraz poszukiwania obciążają uprawnionego do odbioru. Koszty te pokrywa zarząd gminy przez potrącenie sum pieniężnych przyjętych na przechowanie lub uzyskanych ze sprzedaży.

§ 18. Zarząd gminy nie jest obowiązany do wydania rzeczy lub złożenia jej w przypadku § 14 ust. 2 w sądzie na zachowanie przed zapłatą kosztów wymienionych w przepisie paragrafu poprzedzającego. Jeżeli uprawniony do odbioru lub znalazca mimo wezwania kosztów tych nie płaci, zarząd gminy uprawniony jest do sprzedaży rzeczy i do pokrycia kosztów z uzyskanej sumy.

§ 19. Sprzedaż rzeczy w myśl niniejszego rozporządzenia odbywa się według przepisów dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

II. Sprzęt wojskowy oraz rzeczy, których nabycie i posiadanie wymaga zezwolenia władzy państwowej.

§ 20. Jeżeli cechy zewnętrzne znalezionej rzeczy lub umieszczone na niej znaki wskazują

na to, że jest ona w użyciu wojska (sprzęt wojskowy), lub jeżeli nabywanie i posiadanie rzeczy wymaga szczególnego zezwolenia władzy państwowej (broń, amunicja, materiały wybuchowe, aparatura radiowa nadawcza itp.) stosuje się odpowiednio §§ 1 — 6 i 8 — 19 z następującymi zmianami.

§ 21. Do czynności wymienionych w § 1 powołane są powiatowe (miejskie) urzędy bezpieczeństwa publicznego, a w miejscowościach, w których nie ma tych urzędów, posterunki milicji obywatelskiej.

§ 22. Właściwy jest powiatowy (miejski) urząd bezpieczeństwa publicznego lub posterunek milicji obywatelskiej, na którego obszarze rzecz została znaleziona. Znalazca może jednak złożyć doniesienie o znalezieniu i oddać rzecz znaną na przechowanie w każdym powiatowym (miejskim) urzędzie bezpieczeństwa publicznego lub w każdym posterunku milicji obywatelskiej, który w razie swej niewłaściwości postąpi odpowiednio do § 3.

§ 23. Przy przyjęciu doniesienia i przy przyjęciu znalezionej rzeczy spisuje się ze znalazcą protokół.

§ 24. Właściwy powiatowy (miejski) urząd bezpieczeństwa publicznego lub posterunek milicji obywatelskiej obowiązany jest zażądać rzeczy znalezionej i przyjąć ją na przechowanie.

§ 25. Znalazca może ograniczyć się do wskazania powiatowemu (miejskiemu) urzędowi bezpieczeństwa publicznego lub posterunkowi milicji obywatelskiej miejsca, gdzie rzecz się znajduje, gdy ze względu na właściwości rzeczy dostarczenie jej jest niemożliwe albo połączone z niebezpieczeństwem lub nadmiernymi kosztami.

§ 26. Powiatowy (miejski) urząd bezpieczeństwa publicznego lub posterunek milicji obywatelskiej przekaze sprzęt wojskowy najbliższemu urzędowi wojskowemu lub najbliższej jednostce wojskowej.

§ 27. Wydanie rzeczy, której nabycie i posiadanie wymaga szczególnego zezwolenia władzy państwowej, może nastąpić dopiero po przedłożeniu takiego zezwolenia przez osobę uprawnioną do odbioru lub przez znalazcę.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

NAKŁADEM MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOSCI
ukazały się następujące wydawnictwa
BIBLIOTEKI POPULARYZACJI PRAWA

1. **A. Landau — J. Nowacki — Cz. Wasilkowski** — Poradnik ławnika w sprawach karnych.
2. **Dr Franciszek Longchamps** — Litera Prawa (III wyd.)
3. **Dr Franciszek Longchamps** — Co każdy obywatel powinien wiedzieć o administracji państwowej (III wyd.)
4. **J. I. Bielski, S. S. A. — St. Jabłoński S. S. O.** — Sąd obywatelski i jego czynności.
5. **Józef Paulowicz, notariusz** — O testamentach i dziedziczeniu na wsi.
6. **Mgr Andrzej Kisza, asystent U. J.** — Polskie prawo małżeńskie majątkowe.
7. **Tadeusz Jackowski, adwokat** — Wymiar kary.

do nabycia

we wszystkich księgarniach

**Skład Główny: Spółdz. Wyd. „Prasa Demokratyczna—Nowa Epoka”
Warszawa, ul. Śniadeckich 16.**

Prenumerata kwartalna normalna wynosi 800 zł, ulgowa 400 zł. Z prenumeraty ulgowej korzystają władze, urzędy, zakłady i instytucje państwowe, z wyjątkiem banków, monopoli i przedsiębiorstw państwowych. Prenumeratę należy wpłacać z góry na piętnaście dni przed początkiem kwartału kalendarzowego na konto Administracji Dziennika Ustaw R. P. w P.K.O. w Warszawie Nr I—1999.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmują ponadto Biuro Sprzedaży Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Leszno 53/55 i Al. 6 Sierpnia 6 oraz w Łodzi, ul. Piotrkowska 89.

Pojedyncze numery są do nabycia w biurach sprzedaży i kasach wszystkich sądów okręgowych.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Leszno 53/55.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Min. Sprawiedl. w Warszawie, ul. 6-go Sierpnia 6